Sumonyi Zoltán

A naptár képei – 2024

Március

1. Mintha egy vidámparkban

Mintha egy vidámparkban
egymás mögött ülnének
a rémisztő magasból
lesikló szerkezetben,
úgy ülnek ott, talán egy
elfektetett farönkön,
egymás mögött, lovagló
ülésben, hárman együtt.
A két fiú s az anyjuk.
Valami erdőszélen.
A kisebbik fiú csak
négyéves, tíz a bátyja,
s az anyjuk is csak harminc-
négyéves múlhatott.
Nyugodt derű az arcán.
A biztonság derűje.
Akár lehettek volna
akármilyen magasban.

Bp. 2024. május 9.

2. Egy íróasztal mellett

Egy íróasztal mellett
barátnőjével ülnek.
A jobbkezében égő
cigarettája füstöl,
előttük egy kazetta
elkészült nyelvleckékkel.
A munka folytatását
akarták megbeszélni.
Kolléganője, arcán
egy kis gúnyos mosollyal
kétkedve félre néz, de

Ő szembe fordul azzal,
ki láthatatlanul bár,
nyilván nekik beszél.
Kissé feszült mosollyal
jelzi a száj, a szempár:
Még nem döntötte el, hogy
miként foglaljon állást,
s azt se, hogy ebben állást
kelljen foglalnia.
Harminchat éves. Itt most
feszült, s bizonytalan.

Bp. 2024. május 11.

3. A hátsó kertben ülnek

A hátsó kertben ülnek
egy árnyas ház előtt,
egy-egy rugós, fémvázas,
könyöklős kempingszéken.
A ház falának háttal.
Nyitott ablak fölöttük.
Mellette öccse, apja.
Az öccse tán tizennégy-,
Ő meg huszonhatéves.

Arcát árnyékba vonja
a délutáni árnyék,
de áttűnik mögötte
egy kis halvány mosoly.
A kempingszék karfáját
támasztja jobbkönyökkel,
s arcát lazán csukódó
öklére fekteti.

Fehér két csík világít
az ujjatlan ruháján.
Megvillan arca mellett
ujján a jegygyűrű.

Bp. 2024. május 15.

4. Összesimulva állnak

Összesimulva állnak
a Hamzsabégi úton.
Ő és a vőlegénye.
Kivillanó két fogsor.

Halványan látszik távol,
akár két tompa dombhát,
a buszgarázs födéme.

De ők nagyon közelről,
s erősen látszanak.
Huszonegy és fél éves.
Egy évvel több a férfi,
akinek mellkasára
szorítja most az arcát:
öltönyhöz, nyakkendőhöz.

A fényképről beúszik
Nadányitól két verssor:
„ott mennek ők. Hogy szeretik
egymást! Be jó nekik!”

Bp. 2024. május 19.